

АСОЦИАЦИЯ НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИНДИКАТИ

ПК 1000 София, ул. "Екзарх Йосиф" № 37, тел. 83-19-78, тел./факс 980 3455

СЪД
Дл. № 8/К. 9. 6/97
Дата 15. VII. 1997г.

39

Мда. № 96 / 14. 07. 97 г.

Ген. секретар
Ген. секретар
Ген. секретар

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ
НА АСОЦИАЦИЯТА НА ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИНДИКАТИ

ОТНОСНО: обявяване противоконституционността на разпоредбата на чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите

Асоциацията на демократичните синдикати /АДС/, след като анализира посочената разпоредба изразява следното становище:

1. Не можем в дадения случай да говорим за противоконституционност, защото разпоредбата на чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите следва да се разглежда в следния аспект:

Правото на пенсия независимо, че има трудов произход е самостоятелно и независимо право. Наред с това право във факултативна форма, но вече не визирана в Конституцията на Република България, чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите дава правна възможност на пенсионерите да упражняват трудова дейност. В закона ясно и недвусмислено е казано, че правото на пенсия възниква при определени условия, т.е. определена възраст и определен трудов стаж.

За ограничаване или отнемане на това право можем да говорим само ако самото това право бъде ограничено със закон, който лишава субекта от това именно право, или ограничава същото.

Чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите е една правна въз-

можност за пенсионерите, които могат да го упражнят, или да не го упражнят. Неупражняването на това бихме казали "допълнително" право в никакъв случай не би нарушило тяхното основно право на пенсия, а с това не се нарушава и конституционната уредба на тази материя.

2. Ако допуснем, че тази правна норма има противоконституционен характер, това означава, че въвеждането на Валутен борд у нас е едно пожелание и не може да влезе в сила, след като даваме право на неограничена трудова дейност и пълно заплащане на пенсионерите, както на другите субекти, които не са пенсионери и имат правото и задължението да полагат обществено полезен труд, но именно тях лишаваме от това им право поради заетостта на щатните бройки от пенсионерите.

Ако огласим противоконституционност на чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите, то тогава лишаваме от съдържание правни норми от един друг нормативен акт - Кодекса на труда и по-специално чл.72 и чл.329, ал.3.

3. Остава да разсъдим трезво, правилно ли би било пенсионер да заема ръководна или неръководна длъжност до безкрай във възрастта, да получава двоен доход - пълна пенсия и пълна работна заплата, а процента на безработицата на младите специалисти и тези, които нямат право на пенсия да расте? Можем ли да оставим милиони от тях без средства за препитание и няма ли да нарастне с това престъпността?

Ето защо трябва да приемем, че ако правото на пенсия е едно основно, императивно право, то полагането на труд след пенсионна възраст е факултативно, допълнително право, а факултативното право може да бъде ограничително, защото зависи от волята на субекта и е само една правна възможност, която може да се упражни от правния субект, или да не се упражни.

Затова спокойно можем да кажем, че чл.50, ал.1 и 2 от Закона за пенсиите е правилно регламентиран от законодателя и няма противоконституционна форма.

Председател на АНС: и.к. К. Лечев/